

ДОНАЛД БИСЕТ РЕКАТА ОТ ДУМИ

Превод от английски: Корнелия Лозанова, 1992

chitanka.info

Имаше едно време една река от думи. Тя се вливаше в морето, което пък се състоеше от книжки с приказки.

Когато реката си течеше, думите и буквите се блъскаха една в друга и в скалите, също както водите на обикновените реки.

— Сетих се — възкликна веднъж реката. — Хайде да напишем приказка! Имаше едно време...

— Ура! — извикаха останалите думи. — Точно така започва всяка приказка. А какво следва после?

И реката от думи им разказа следната приказка.

Имаше едно време една река от думи. Тя се вливаше в морето, където думите отиваха в книжките с приказки. Не щеш ли една малка видричка преплува реката и думите се объркаха така, че вместо „Имаше едно време“ те изписаха „Едно имаше време“. Стана голяма каша.

— Ама че пакостлива видричка си ти! — ядосано рече реката от думи на видричката, която се казваше Чарли. — Развали ни цялата приказка!

— Ужасно съжалявам! — отвърна Чарли. — Може би ако преплувам отново реката, нещата ще се оправят.

И тя преплува обратно, а когато излезе на отсрещния бряг, прочете: „Време имаше едно“.

— Със сигурност това не е правилният ред — извика тя.

Реката обаче се развълнува и скоро думите се подредиха както трябва: „Имаше едно време — прочете видричката, — една видричка на име Чарли“.

— Ха, че това съм аз! Моето име е Чарли. Значи тази приказка е за мен!

Чарли така се въодушеви, така заподскача, че се подхлъзна и цопна в реката и отново обърка думите. Ах, как се ядоса реката!

Видричката побърза да излезе и прочете: „Видричка едно Чарли време имаше!“ Сетне възкликна:

— Но сега е по-лошо от преди!

— А ти какво очакваше? — рече реката. — Всеки път, когато измислим началото, ти падаш във водата и разбъркваш думите. Сега трябва да започнем отново. „Имаше едно време една видричка на име Чарли. Тя живееше край реката от думи...“ А какво следва после?

Всички се замислиха и мислиха, и мислиха, но не можаха да измислят приказка за Чарли. Тогава тя се обади:

— Аз ще ви помогна.

Сетне излезе от водата, засили се и скочи насред реката. После излезе на другия бряг и прочете думите. (Този път ги беше разбъркала правилно.)

„Имаше едно време една пакостлива видричка. Веднъж тя срещна едно котенце.“

— Мяу! — измяука котето. — Обичаш ли сладолед?

— Не! — отвърна Чарли.

— Мяу! А мляко?

— Не!

— Мяу! А риба обичаш ли?

— Да, обичам! — зарадва се Чарли.

— Мяу! — рече котето. — Ако дойдеш вкъщи леля ще те почерпи с рибен чай, препечени филийки с масло и рибен пастет.

— Би било чудесно! — извика Чарли. — Ето че огладнях. Да тръгваме! Но първо ми кажете какво ще стане с приказката.

— Тя ще влезе в книжката „Небивалици“ — отвърна реката.

Чарли остана много доволна.

— Чудесно! А сега тръгвам! Довиждане!

— Довиждане! — извика реката.

Думите отново се разместиха и изписаха: „С много обич за Чарли“. После продължиха пътя си към морето от книжки с приказки, като се блъскаха и премятаха.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.